

Jo eðë	nondum	Akjéheer	suspenumero
Ngå dit	quotidie	Njéheer	quondam
Ngåvit	quotannis	Ndónjéheer	aliquando
Kuur	quando	Prâ, prâna	postea
tunc		Néra	quatenus
tarde		Njëra cë	donec
sero		Përsëprasmî	etc. denunt.
Mos? num?		Avverbi di domanda.	
Pop? an?		Pse? cur?	
Mosnëch? nonne?		Pér cë? quare	
Pérdika	co quod	Andai	ideo
Se	quia	Pérandai	propria
Oghé éégh	nae	Maido	mehercle
ða aðù	quidem	Ndöpk	aliquantulum
Mbase	nempe	Šattà	en illos
Abonësina	utique	Njoo	en, ecce
Ndòde	fortasse	Ndémös	etiam si
Eðð	quoque	Ndörhina	nihilominus
Ciesu	temere	Io ndrisé	pariter
Aštù	illo modo	Mbërgø	vix
Këštù	ita sic	Akjévet	tantundem
Jo	non	Aðun	frustra
Nënch	haud	Némös	alioquin
As	neque	Monu	paenē fere
Fare	nentiquam nichil	Ndriše	aliter
Kékj	nimis	Kakië	tantum
Suum	multum	Saa quam	quantum
Pak	paucum	Tepér	satis abunde
Akj	adeo tam	Méé etc.	magis

			Avverbi di dubitazione
		Macari	utinam
		Ndøðe	fortasse
			foritan etc.
			Le congiunzioni
		Ndë	Le congiunzioni albanesi più usitate sono
		Të	si
		Të	ut
		Pârse	ne
		Porsi	antequam
			ut
			SA etc.
			Preposizioni
		Të	in
		Kâ	ab
		Ndë	in
		Ndér	inter
		Pér këtëi	citra
		Përtëi pér attëi	ultra
		Drei	erga
		Néën, ndéén	intra
		Pér-nën	subier
		Mbl	super
		Mbaalj	supra
		Mbë.	penes apud
		Pérpara	ante
		Para	coram ob
		Pas	post
		Ndai	juxta
		Ndaan, mbuan	propter
			Interiezione
			vocative Pës,
			di meraviglia Bennia
			di gioia Popool
			di rimpianto Aijili jaljimonë di commiseration
			di dolore Pâ
			d'invito
			EPILOGO
			Dopo avere a grandi linee disegnata la fisionomia della lingua